

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som påpeget af Birthe Hansen er adresseløse forsendelser en samlet betegnelse for en række forsendelsesarter, som omfatter eksempelvis lokaltelefonbøger, ugeaviser, undervisningstilbud og informationsmateriale fra offentlige myndigheder.

Postvæsenet har imidlertid ikke mulighed for at afgøre, hvilke adresseløse forsendelser der er reklamer, og hvilke der er informationsmateriale. Af samme grund omfatter postvæsenets nye ordning alle adresseløse forsendelser og summarisk anmeldte blade, samtidig med at det overlades til afsenderen at afgøre, om de pågældende forsendelser skal omdeles til alle husstande eller kun til husstande, som ikke har opsat et »Ingen reklamer, tak«-skilt.

Jeg er overbevist om, at langt de fleste afsendere af forsendelser, der foruden reklamer tillige indeholder information, herunder udgivere af ugeaviser og distriktsblade, vil vælge at sende forsendelserne til alle husstande. Det bekræftes af udsagn, som er fremkommet i dagspressen fra relevante brancheorganisationer. Jeg er samtidig overbevist om, at borgerne ved opsætning af et »Ingen reklamer, tak«-skilt vil opleve et fald i antallet af omdelte forsendelser, der opfattes som reklamer i gængs forstand, f.eks. reklamer for nye produkter, serviceydelser m.v. Dette bekræftes bl.a. af kontakter til reklamebranchen, erhvervsvirksomheder m.v.

Jeg mener i øvrigt ikke, at postvæsenet misinformerer samtlige husstande i Danmark, idet postvæsenets husstandsomdelte informationsfolder og øvrig informationsvirksomhed beskriver den nye ordning og den fremgangsmåde, som borgerne skal følge, hvis de ønsker at tilmelde sig ordningen. Jeg kan endvidere henviser til, at postvæsenet den 3. september 1990 i alle landsdækkende dagblade har indrykket annoncer, der uddybende informerer om den nye ordning. Heri angives det bl.a.:

»Hvis De sætter skiltet på Deres hoveddør, vil De modtage langt færre reklamer med posten end før. Men afsenderen kan stadig bestemme, at en forsendelse skal ud til samtlige husstande. Og hvis afsenderen vurderer, at hans forsendelse er af almen interesse, vil han sikkert gøre brug af denne ret. Afgørelsen er hans – ikke postens.

Vi regner med, at De fortsat vil modtage så-

vel distriktsaviser, offentlig information, undervisningstilbud, kulturelle tilbud og meget andet.«

Spm. nr. S 1181

Til *skatteministeren* (29/8 90) af:

Stavad (S):

»Med hvilken begrundelse har ministeren fritaget Institut for Købmands-Finansiering og Købmændenes Finansierings-Institut for skattepligt efter fondsbeskatningsloven?«

Begrundelse

Af dagspressen (bl.a. Land og Folk den 23. august 1990 og 24. august 1990) er det fremgået, at skatteministeren har fritaget Institut for Købmands-Finansiering og Købmændenes Finansierings-Institut for skattepligt på trods af et entydigt og klart svar fra tidligere skatteminister Isi Foighel om, at de pågældende institutioner er skattepligtige i henhold til fondsbeskatningslovens regler om beskatning af registreringspligtige fonde (jf. svar på spørgsmål nr. S 1338 af 25. juni 1987).

Svar (10/9 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Indledningsvis vil jeg pointere, at Institut for Købmands-Finansiering og Købmændenes Finansierings-Institut er gjort fuldt skattepligtige fra og med indkomståret 1989.

Når institutterne ikke har været skattepligtige i 1987 og 1988, skyldes det forhold, som jeg her skal redegøre for.

I 1987 anmodede tidligere folketingsmedlem Keld Albrechtsen ved et spørgsmål (S 1338) tidligere skatteminister Isi Foighel om at sørge for, at Institut for Købmands-Finansiering blev gjort skattepligtigt.

Den tidligere skatteminister svarede, at Institut for Købmands-Finansiering var registreret som fond og derfor skattepligtigt i henhold til fondsbeskatningslovens regler om beskatning af registreringspligtige fonde.

Fondsbeskatningslovens § 1, nr. 1, fastslår, at registreringspligtige fonde er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven. Loven indeholder imidlertid i § 1, nr. 4, litra d–g, en bemyndigelse til skatteministeren til at bestemme, at visse finansieringsinstitutter skal beskattes som de fi-